

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis
Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev
De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo**

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

XIII. Idem ujus vigebat ætate Iwonis Carnotensis. Sed Episcopis
profeßionem obedientiæ non faciebant Abbates exempti, aut sedi
apostolicæ immediatè subjecti. Iure novo, exempti à Summo Pontifice ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

in Episcoporum potestate consisterent, ab iis quoque ordinabantur post electionem à monachis celebratam. Quod locum habebat etiam quoad monasteria exempta; ut patet ex privilegio immunitatis & libertatis

Salv. sive 1.
Gallia.

quod Episcopus Ambianensis cum consilio suorum collegarum concessit monasterio Corbeiensi anno D C X L I V in gratiam Regis Chlortarij fundatoris ejusdem monasterij. Quippe universa monasterij bona eximens ab Episcoporum potestate, monachorumque correctionem Abbati permittens, sibi tamen ac successoribus suis reservat ordinationem Abbatis: *Cum Abbas fuerit de seculo isto evocatus, quem unanimiter congregatio ipsius monasterij ex semetipsis bonum & dignum elegirent, data auctoritate à prefato Principe vel ejus successoribus, à nobis vel successoribus nostris absque ullo commendo secundum sanctos canones ordinetur.*

Prop. 73. & 88.

XIII. Aetate Iovonis Carnotensis, Abbes Gallicani confirmabantur & benedicebantur à suis Episcopis, quibus omnem subjectionem & obedientiam promittebant. At si Abbates forent exempti, & sedi apostolicae immediate subjecti, benedictionem quidem ab Episcopo suo recipere debebant, non tamen ei professionem obedientiae facere. Nam professio quam idem Ivo exegrebat à Goffrido Abbe Vindocinensi inter electionis ejus solennia, cassata est ab Vrbano secundo, ut scribit ipse Goffridus lib. II. epist. XXVII. Ius autem istud prorsus immutatum est quoad exemptos, qui, ut jure novo prescribitur, à Summo Pontifice confirmari debent.

V. Glouc. Prog.
m. Sanc. Tit.
De Elect. verbo
Pompeii.

C A P V T I X.

Synopsis.

I. Proponitur Synopsis eorum que superioribus capitibus explicata sunt.

II. Libri Decretalium invexere jus novum. Recensentur varia innovationum capita.

III. Iura sedis apostolicae, quoad haec, immennum aucta sunt ope Reservationum.

IV. Ecclesia Gallica invenitur in Reservationes & Gratias expectativas. Ac remedium adhibet.

V. Joannes XXXIII. ea de causa misit in Gallias Cardinalem Pisanum, qui omnia turbavit. Hinc factum ut renovata sine decreta Ecclesia Gallica. Quae Legatos missi ad Concilium Constantiense; quibus mandatum est ut ab eo petere confirmationem deliberationum Ecclesie Gallica. Sed eorum petitionem elusere Concilium & Martinus quintus.

VI. Edictum anni 1418. est magni momenti. Quippe latum post electionem Martini V. Eo abo-

Tom. II.

lentur Reservationes & Gratiae expectativas; jisque commune revocatur.

VII. Idipsum statuit Carolus VII. Et Concilium Basileense. Appellationes tamen reservantur sedi apostolice.

VIII. Ecclesia Gallica amplexa est decreta Concilij Basileensis. Pragmatica Sanctione ob id edita Avarice Biturigum an. 1438.

IX. Quid in Decretis Basileensis immutatum ab Ecclesia Gallica, qua existimavit licere Principibus preces adhibere in electionibus Episcoporum.

X. Pragmatica Sanctione abolita diplomate Ludovici XI. Sed revocata, ob intercessionem Parlamenti Parisiensis. Abolita rursum auctoritate Concordatorum. Discrem inter Pragmaticam & Concordatam. Eorum publicationi intercedunt Clerus & Parliamentum.

XI. Major regno utilitas emergit ex Concordatis quam ex Pragmatica Sanctione.

XII. Ius commune antiquum in edito Caroli VI. intelligendum de jure Decreti & Decretalium. Idem dicendum de Pragmatica Sanctione B. Ludovici.

XIII. Rursum de discrimine quod intercedit inter Pragmaticam & Concordatam.

I. Ex iis que supra dicta sunt colligere quae quis potest synodos provinciarum, quae propter electiones Episcoporum conveniebant, auctoritate Metropolitanorum fuisse congregatas, tum eis competitivisse examen decreti electionis facta ab electoribus, sive à clero & populo facta fuerat secundum canonicas sanctiones, sive à Rege, sive tandem à solis Capitulis, confirmationem præterea Episcoporum pertinuisse ad Metropolitanum, Metropolitani vero ad Episcopos comparsiales. Sed & illud adnotatum est, contradictiones quae oriebantur in electionibus, judicari solitas suprema Metropolitanum cum suis coëpiscopis auctoritate, & synodos confueville admittere resignationes, translatioes, & coadjutorias cum futura successione.

II. Libri Decretalium jus novum nobis invenire. Primum enim electiones ad trituarie forensis leges revocatae sunt. Nam cum adversus veterem disciplinam decretum fuisse electionem jus quoddam acquirere electio, quod jus ad rem vocari invaluit, hinc factum ut quoties vota eligentium in duas partes se divisarent, aut varietas opinionum sive nullitas quæpiam incidisset, litis istius

videlicet 3. c. 6.
s. 4.

judicium ad Metropolitanum pertineret, qui c. Quæpiam de elect. in vi. & cap. Quæ propter. cod. ui.

Ccc ij